

6. Технологія відбору навчальних матеріалів з метою організації навчання майбутніх філологів писемного двостороннього перекладу. Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна». 2011. № 3. С. 150-152.

7. Abbot G., Wingard P. The Teaching of English as an International Language. A Practical Guide. London: Collins, 1981.

8. Bachman L. Fundamental considerations in language testing. Oxford. Oxford Univ. Press, 1990. 408 p

9. Byrne D. Teaching Oral English. London: Longman, 1986. 140 p.

10. Harmer J. How to Teach English. Essex: Longman, 1998.

11. Lewis M., Hill J. Source Book for Teaching English as a Foreign Language. London: Heinemann, 1991. 135 p.

*Дідух Крістіна, здобувачка вищої освіти
Житомирського державного університету
імені Івана Франка*

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНІКИ У РОБОТІ ЛОГОПЕДА

Інтерактивні технології навчання – це організація засвоєння знань і формування певних вмінь та навичок через сукупність організованих навчально- пізнавальних дій, на меті у яких залучити якомога більше учнів до активної взаємодії між собою у класі та побудові міжособистісного спілкування один із одним, щоб досягнути запланованого результату та спільної мети. Базується на традиційних методах і не може повністю забезпечити активне навчання учнів на уроках. В основному це пов'язано з активним навчанням дітей. Навчальним закладам важко встановити зворотний зв'язок, управління, контроль і самоконтроль учителя. Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної та активної взаємодії всіх учнів. Це співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове, навчання в співпраці), де учень і вчитель є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання. Педагог виступає в ролі організатора процесу навчання, лідера групи. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем. Воно ефективно сприяє формуванню цінностей, навичок і вмінь, створенню атмосфери співпраці, взаємодії, дає змогу педагогу стати справжнім лідером дитячого колективу.

Інтерактивні методи разом із традиційними способами сприяють досягненню максимального успіху в подоланні мовленнєвих порушень у

дітей дошкільного віку, а пошук нових технологій і методів у практиці корекції мовлення не втратив своєї актуальності. Інноваційна освітня технологія відповідає пріоритетному напрямку розвитку науки і визначає сучасні проблеми трансформації освіти в людиноорієнтовану педагогіку, яка передбачає не лише формування процесуальних знань, умінь і навичок, а й за рахунок прагнення педагогів впроваджувати у свою діяльність інновації та прагнути до розвитку особистісних здібностей дітей. Проаналізовано існуючі логопедичні методики за їх категоріальною характеристикою. У статті особливу увагу приділено застосуванню методик психологічної корекції в корекційній роботі, що зумовлено специфікою мовленнєвих порушень та станом емоційно-вольової сфери дітей з мовленнєвими дефектами. На сучасному етапі розвитку суспільства кількість дітей, які мають мовленнєві порушення, збільшилася порівняно з попереднім десятиліттям і має тенденцію до подальшого зростання. Тому питання розвитку мовлення дітей - одне з найважливіших у підготовці їх до школи. Суттєвим постає проблема визначення точного діагнозу, оскільки у дітей означеної патології спостерігається комплексність та неоднозначність супутніх патологічних проявів. Все це насамперед утруднює складання розгорнутої індивідуально-корекційної програми розвитку дітей даної категорії. За статистикою таких дітей з кожним роком стає більше, що визначає необхідність пошуку більш ефективних шляхів спеціального виховання та навчання.

Інтерактивні технології у логопедії класифікують на:

- арт-терапевтичні технології;
- сучасні технології логопедичного і пальцевого масажу;
- сучасні технології сенсорного виховання;
- тілесно орієнтовані техніки;
- Су-Джок терапія;
- інформаційні технології.

Застосування таких технологій значно покращувало мовлення дітей. Але більш позитивних результатів почали приносити включення у корекційні заняття різні види арт-терапій:

- музикотерапія (вокал, гра на музичних інструментах);
- кінезітерапія (танці, тілесно-орієнтована терапія, логоритміка, психолгімнастика);
- казкотерапія;
- мнемотехніка;
- креативна ігротерапія (пісочна терапія).

Особливість даної методики це використання не саме зображення певних предметів, а їх символів для опосередкованого запам'ятовування. Ця технологія дає змогу розвивати зв'язне мовлення дітей, асоціативне мислення, зорову та слухову пам'ять, уяву. Пісочна терапія слугує якісній корекції мовлення і розвитку емоцій дитини. На заняттях удосконалюють уміння та навички, використовують вербальні та невербальні засоби, збагачують словниковий запас. Під час ігор із піском відбувається збагачення ігрового досвіду у дитини, збільшується творча активність та симпатія,

формується підтримка, прояв уваги і турботи. На сучасному етапі розвитку технологій все більше набувають ефективності використання комп'ютерних технологій. З огляду аналізу, ці засоби представляють додатковий набір можливостей корекції, завданням якого є застосування комп'ютера в роботі не в навчанні дітей адаптованим основам інформатики і обчислювальної техніки, а в комплексному перетворенні їх місця існування, створенні нових науково обґрунтованих засобів розвитку активної творчої діяльності.

*Соболь Є.С., здобувачка вищої освіти
Житомирського державного університету
імені Івана Франка*

МЕТОДИКА РОЗВИТКУ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ

Мовлення є невід'ємною частиною розвитку особистості, адже завдяки цьому дитина пізнає світ, соціальне, предметне оточення, формує власні цінності та вподобання. Тому важливо виховувати інтерес до вдосконалення володіння мовою. Важливим аспектом у розвитку мовлення дітей є збагачення словникового запасу, який є ознакою високого мовленнєвого розвитку дитини.

Словниковий запас – набір слів яким володіє людина у знайомій їй мові. Словниковий запас, його обсяг і якість - це важливі складові мовленнєвого онтогенезу. Кількість та якість слів якими володіє дитина, впливає на успіх вираження її думок, бажань, почуттів.

Л. Іщенко стверджує, що активний словник малюка поступово збільшується: в 3 роки він становить 1000 слів; в 4 роки – 1540; у 4,5 роки – 1870; у 5 років – 2072; у 5,5 років – 2289; у 6 років – 2589, у 7 років – 3500-4000 слів . Активний словник дитини старшого дошкільного віку (6-7 років життя) вже наближається до словника дорослої людини. Дитина вільно користується всіма частинами мови, правильно називає предмети, їх ознаки та властивості.[4]

Несформований словниковий запас спричиняє відставання в розвитку таких процесів як мовлення, мислення, що гальмує розвиток здібностей до навчання. Під час роботи над словником у дітей виробляється вміння складати словосполучення, речення, текст в цілому. Сама словникова робота спрямована на забезпечення ефективності засвоєння словникового складу рідної мови. Під розвитком словника Ю. Руденко розуміє тривалий процес кількісного нагромадження слів, засвоєння їх значень і сформованість вмінь їх використання у спілкуванні. [5]

Зокрема, збагачення словника дітей дошкільного віку досліджували – А. Богуш, Ю. Ляховська. На думку А. Богуш, перш за все, малюк починає розрізняти інтонацію, потім слова, що позначають предмети та дії. Дитина вимовляє окремі слова, що складаються з однакових парних складів (ма-ма, та-то) до дев'яти-десяти місяців. Словник зазвичай досягає 10-12 слів до року, а іноді і більше, це залежить від індивідуального розвитку дитини. Уже на